L'empat més celebrat

En un partit ple d'alternatives, el Girona suma un punt d'or en la visita a l'Heliodoro i manté el Tenerife a 8 punts de distància

Fotos del Tenerife-Girona

Si bé el Girona hauria pogut guanyar ahir a Tenerife també és ben veritat que va estar força a prop de perdre-hi. Hi va empatar i el punt és,tal com reconeixia Pablo Machín, un autèntic «puntàs». Un botí majúscul per a les aspiracions d'ascens del Girona que, al mateix temps, refreda l'ímpetu d'un Tenerife que va acabar resignat a no poder acostar-se als gironins. Va ser un partit boig i amb alternatives que semblava encarar-se d'allò més amb els gols de Sandaza i Alcalá (0-2 al minut 44) però que un penal de Ramalho en l'afegit va xarbotar.

Amb l'1-2, el Tenerife s'ho va creure i en una segona part realment imperial van remuntar, amb un penal fallat inclòs, i van tenir contra les cordes el Girona. Els de Machín, tot i això, van saber patir i van trobar la llum en una genialitat d'Alcaraz en una falta directa. El Girona no volia perdre i no ho va fer. Sí, es va deixar escapar l'oportunitat de clavar un cop sobre la taula de la Lliga però vist tot el patiment, el punt és or de molts quirats.

Temperatura a banda, que també, el clima que es respirava a l'Heliodoro Rodríguez López era d'alt voltatge. El Tenerife s'havia pres el partit com una final i el darrer cartutx per lluitar per l'ascens directe. Durant tota la setmana, el xup-xup havia anat in crescendofins a penjar el cartell d'entrades exhaurides una hora abans de començar. L'afició i l'entorn del conjunt local havien escalfat l'ambient per fer de l'estadi una olla de pressió per al Girona. I així va ser. Els de Machín tenien clar que després de la victòria a Sòria el partit d'ahir era una oportunitat per assestar un cop als rivals qui sap si gairebé definitiu.

Al mateix temps però, els 8 punts de coixí feien que tota la pressió fos per als canaris. Els blanc-i-vermells es plantaven a l'Heliodoro disposats a tot. Així ho va demostrar Sandaza quan tan sols havien passat 4 minuts en una acció individual en què es va plantar sol dins l'àrea però va veure com Dani Hernández evitava un gol clar.

El Girona havia ensenyat les urpes a la primera. Per força que no havia de ser fàcil però els blanc-i-vermells estaven fent acte de presència amb perill i al quart d'hora de joc Sandaza no va entendre una bona deixada de Portu amb el cap que tenia molt bona intenció. El partit havia començat amb la intensitat lògica de dos equips de la part alta de la classificació. El Tenerife tenia la possessió de la pilota i duia, còmodament, la iniciativa però el Girona sempre que trepitjava àrea ho feia amb perill.

Els canaris, en canvi, només s'acostaven a la porteria de Bounou a través d'accions a pilota aturada. El superior punch del Girona trobaria el seu premi en el minut 37 quan Sandaza recolliria una passada llarga, se n'aniria per cames de Jorge Sáenz i, després de protestar un possible penal, veuria com la pilota acabava al fons de la xarxa gràcies a un rebot en Carlos Ruiz. El castellà no va adonar-se que l'àrbitre havia concedit el gol fins que va veure els companys abraçant-lo. Encara abans del descans, es plantaria sol davant el porter, però va rematar fora.

El partit estava encaminat a arribar a la mitja part amb l'avantatge mínim per als gironinsperò entre Alcalá i Ramalho van decidir que no fos així. El murcià es va treure un cop de cap marca de la casa inabastable per a Dani Hernández que dibuixava un il·lusionant 0-2 al marcador (m.44). Tanmateix, ja en el temps afegit de la primera part, l'àrbitre no va tenir cap dubte a assenyalar penal per una trepitjada innecessària i a destemps de Ramalho a Vitolo que Suso Santana no va desaprofitar. Els canaris reduïen distàncies (1-2) i es ficaven de nou al partit en l'únic llançament entre els pals de la primera part. Una jugada clau que tallava les ales al Girona.

De penal tindria l'oportunitat el Tenerife d'igualar el marcador quan, només començar la represa, Díaz de Mera assenyalaria una altra pena màxima aquest cop de Borja García sobre Suso Santana. L'encarregat de llançar-lo seria un agosarat Aarón Ñiguez, que el xutaria a l'estil Panenka per damunt del travesser de Bounou. El Tenerife desaprofitava una ocasió d'or. Els canaris havien sortit molt forts a la segona part i, malgrat l'errada en el penal, estaven atropellant el Girona en intensitat. Els de Machín patien, i molt.

Calia refredar els ànims i asserenar una mica el partit. Amb una bona acció personal de Maffeo semblava que era el Girona començava a respirar. No seria així. El setge canari persistiria i Alberto aprofitaria un rebuig a la frontal de l'àrea per clavar la pilota a l'escaire sense que Bounou hi pogués fer res (m.61, 2-2). Ara sí, el Tenerife havia igualat el duel i anava a més. El Girona, a més, havia perdut el rumb. La pilota li durava ben poc i, en canvi, els canaris seguien pressionant tot cercant el tercer. Per mirar de buscar oxigen al mig del camp, Machín va fer entrar Alcaraz. No hi seria a temps perquè en l'enèsima envestida local, Bounou va aturar la primera rematada de Lozano però el refús va caure a Amath, que no va perdonar (m.75).

El Tenerife havia culminat la remuntada i ja es veia vencedor. Tanmateix, el partit no estava liquidat. Restava un quart d'hora i el Girona no havia dit l'última paraula. Alcaraz apareixeria per glaçar l'Heliodoro amb un magistral llançament de falta que empatava de nou el partit. El matx havia embogit però el Girona gràcies a la genialitat d'Alcaraz l'havia aconseguit estacar. Els canaris seguirien insistint, mentre el Girona mirava d'esgarrapar tots els segons possibles al rellotge. Els instants finals van ser de patiment màxim amb una allau de córners a la porteria d'un Bounou esplèndid i el Girona en inferioritat numèrica per l'expulsió de Maffeo (m.92). La capacitat de resistència del Girona va tenir premi. L'objectiu és una mica més a prop.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/04/16/lempat-mes-celebrat/840849.html?utm_source=rss